

רע"פ 3695/20 - שי חן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 3695/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: שי חן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ג 11885-02-20 שניתן ביום 26.5.2020 על ידי כב' השופטים יעקב שפסר, מיכל ברק-נבו ואבי גורמן

בשם המבקש: עו"ד ארז שלו

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים י'שפסר (סג"נ), מ' ברק-נבו, א' גורמן) מיום 26.5.2020 בעפ"ג 11885-02-20, בגדרו נדחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון (כב' השופט ע'מיכלס) בת"פ 30406-01-19.

רקע והליכים קודמים

1. על פי עובדות כתב האישום, ביום 19.6.2018 עמדו המבקש ובנו בסמוך למרפאת "ביקור רופא" בראשון לציון, עת עבדו במרפאה שני רופאים. על רקע אי שביעות רצונו של המבקש מהטיפול הרפואי בבנו, הוא סטר בחוזקה מספר פעמים בפניו של אחד הרופאים ואיים בפגיעה בגופו. בהמשך, בעקבות בקשתו של רופא נוסף במקום מהמבקש

עמוד 1

שיחדל ממעשיו, תקף אותו המבקש בכך שנתן מספר מכות עם אצבעו בחזהו. בשל כך, יוחסו למבקש עבירות של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ותקיפת עובד ציבור לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין.

בעקבות הסדר דינוי בין המבקש למשיבה, הודה המבקש והורשע בביצוע העבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום. בית המשפט הורה על הגשת תסקיר מבחן, במסגרתו ביקש לבחון את האפשרות לביטול הרשעת המבקש, לבקשת בא כוחו, ודחה הדיון לשמיעת טיעונים לעונש. בעקבות קבלת תסקיר המבחן, בגדרו הומלץ להטיל על המבקש צו של"צ בהיקף של 100 שעות, תוך ביטול הרשעתו, ודברי בית המשפט, אשר הטיל ספק בעמידת המבקש בקריטריונים לביטול הרשעה, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר עונשי לפיו יוטלו על המבקש צו של"צ בהיקף 350 שעות, מאסר מותנה, קנס כספי ופיצוי למתלוננים. לפיכך, בא כוח המבקש לא טען לעניין ביטול הרשעת המבקש. לאחר שבית המשפט הזהיר את המבקש כי אינו כבול להסדר הטיעון ואינו צד לו, הוא שמע את טיעון הצדדים לעונש. המבקש נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות בחוות דעת הממונה על עבודות השירות, שהוגשה לבקשת בית המשפט.

בגזר דינו, בית המשפט עמד על כך שעבירה של תקיפת צוותים רפואיים הפכה למכת מדינה, אשר יש להילחם בה; ציין כי ייחוד עבירות של תקיפת עובד ציבור ותקיפת עובד חירום נועד לתת מענה לתופעה זו; וקבע כי מתחם העונש ההולם הוא ממספר חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל וכי הסדר הטיעון חורג ממנו במידה ניכרת. לבסוף, קבע כי ניתן משקל יתר לנסיבותיו האישיות של המבקש, וכי יש לתת להן משקל בגדרי מתחם העונש ההולם; כי צו של"צ כעונש עיקרי עלול להעביר מסר מוטעה; וכי הקושי הראייתי אינו מצדיק ענישה כה מקלה, עת תיק החקירה מבוסס על עדותם של שני רופאים. אשר על כן, ובהתחשב בכך שהודאת המבקש לא ניתנה כחלק מהסדר הטיעון, קבע בית המשפט כי יש לחרוג מהעונש עליו הסכימו הצדדים, והטיל על המבקש עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצויים בסך 4,500 ש"ח.

ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על גזר הדין נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי הערכאה הדיונית אינה צד להסדרי הטיעון ואינה כפופה או מחויבת להם, והדבר אף הוסבר למבקש; כי מדובר בעבירה עם חומרה יתרה שעניינה תקיפת רופאים, וקיים אינטרס ציבורי מובהק להחמרת הענישה; כי בקביעת העונש נלקחו בחשבון מכלול השיקולים הנדרשים ונעשה שימוש מושכל וראוי בשיקול הדעת המוקנה לבית המשפט, תוך שבית המשפט איזן בין חומרת העבירה לנסיבותיו האישיות של המבקש, ועל כן אין בנמצא כל הצדקה להתערבות.

המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

2. המבקש סבור כי יש מקום ליתן לו רשות ערעור בשל חשש לאי צדק ולעיוות דין. לשיטתו, טעה בית משפט השלום משלא קיבל את הסדר הטיעון וחרג ממנו; משלא נתן משקל ראוי לקשיים הראייתיים; ומשמנע מבא כוחו לטעון לעניין ביטול הרשעה. עוד טוען המבקש כי המשיבה דיברה בשני קולות בשתי ערכאות שונות, בכך שבבית משפט השלום טענה לכיבוד הסדר הטיעון ובבית משפט קמא נמנעה מלהגן עליו וטענה נגדו; כי טעה בית משפט קמא משדחה את ערעור המבקש; וכי יש לכבד את הסדר הטיעון בין הצדדים.

3. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כירשות ערעורב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, אובמקרים חריגים ביותר משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 3569/20 אלטאראוסנ' מדינת ישראל, פסקה 4 (7.6.2020)). הבקשה שלפניי אינה עומדת באמות המידה האמורות.

4. טענתו של המבקש כי היה על בית משפט השלום לכבד את הסדר הטיעון, כבר הוכרעה בפסיקתו של בית משפט זה. הלכה היא כי בית המשפט "אינו מחויב לתנאי של הסדר הטיעון אלא הוגיעו הפרקליטות והנאשם" (בג"ץ 3036/10 נגרנ' פרקליטות המדינה, פסקה 32 (17.8.2006)). כאשר נוצר "יחסבלתיהולםבין ההקלה הניתנת לנאשם לבין אינטרס הציבור", יהיה בכך כדי לפסול את הסדר הטיעון, ובית המשפט יגזור את הדין על פי שיקול דעתו (ע"פ 1958/98 פלונינ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577, 610-612 (2002)). כך היה בענייננו, וזאת כאשר בטרם הטיעונים לעונש, בית משפט השלום הסביר למבקש כי אינו כפוף להסדר הטיעון ואינו צד לו, ואף בא כוחו של המבקש הסביר זאת למבקש (עמ' 4 לפרוטוקול מיום 28.10.2019). מקובלים עליי קביעותיו ונימוקיו של בית משפט השלום, אשר גזר את עונשו של המבקש שלא לפי הסדר הטיעון.

5. אף טענתו של המבקש לפיה יש לקבל בקשתו משהמשיבה דיברה "בשני קולות בשתי ערכאות שונות", דינה להידחות. בערכאת הערעור טענה המשיבה כי פסק הדין אשר ניתן בבית משפט השלום מוצדק, כי הסדר הטיעון שגוי מן הטעם שתקיפות רופאים הפכו למכת מדינה, וכי עריכת ההסדר נעשתה לאחר הודאת והרשעת המבקש ולכן אין פגיעה באינטרס ההסתמכות. משנימקה המשיבה את שינוי עמדתה בערכאת הערעור, כאשר ממילא ערכאת הערעור אינה מחויבת לעמדתה, הייתה היא רשאית לטעון נגד הסדר הטיעון (דנ"פ 1187/03 מדינת ישראלנ' פרץ, פ"דנט(6) 281 (2005)).

6. אשר לטענת המבקש בדבר הקשיים הראייתיים, הרי שהקושי הראייתי זכה להתייחסות בגזר דינו של בית משפט השלום. המבקש ביקש לקבל לידי צילומי מצלמות האבטחה ולא קיבל, אולם בית המשפט קבע כי הענישה המקלה עליה הוסכם במסגרת הסדר הטיעון אינה מוצדקת בנסיבות, משתיק החקירה מבוסס על עדות שני הרופאים. קביעותו מקובלת עליי ולא מצאתי כי יש בטענה זו כדי להצדיק מתן רשות ערעור.

אף דינה של טענת המבקש בדבר מניעת בית המשפט מבא כוחו לטעון לעניין ביטול ההרשעה, דחייה. משבחרו הצדדים להגיע להסדר טיעון שאינו כולל ביטול הרשעה, ומשטענו לעונש בהתאם למוסכם בהסדר הטיעון, אין לקבל את הטענה המייחסת לבית המשפט מניעה מהמבקש להעלות טענותיו בעניין.

7. בנסיבות אלה לא מצאתי מקום ליתן רשות ערעור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ל' בסיון התש"ף (22.6.2020).

שׁוֹפֵט
